

הרר מן חלום - חזרה לטו תמיד
 1 כו יטו
 2 כז חלו
 3 5 תלי
 5 ז חלון
 6 י"ב תש"ו

עניני תפלה

התפלה המתמדת של הנשמה

א

התפלה המתמדת של הנשמה מתאמצת היא תמיד לצאת מן ההעלם אל הגילוי, להתפשט על כל כחות החיים של כל הרוח והנפש וכל כחות חיי הגויה כולה, והיא משתוקקת ג"כ לגלות את מהותה וכח פעולתה על כל הסביבה, על כל העולם והחיים, ולשם כך צריכים אנו לחשבוננו-של-עולם שבא ע"י תורה חכמה, ונמצא מתוך כך, שעבודת התורה כולה וכל חכמתה היא התגלותה המתמידה של תפלתה הכמוסה של הנשמה. נשמת כל חי תכרך את שמך ד' אלהינו.

ב

אין התפלה באה כתקונה כ"אם מתוך המחשבה שבאמת הנשמה היא תמיד מתפללת. הלא היא עפה ומתרפקת על דודה בלא שום הפסק כלל, אלא שבשעת התפלה המעשית הרי התפלה הנשמית התדירית היא מתגלה בפעל, וזהו עידונה ועינוגה, הדרה ותפארתה, של התפלה, שהיא מתדמה לשושנה הפותחת את עליה הנאים לקראת הטל או נכת קרני השמש המופיעים עליה באורה, ולכן "הלואי שיתפלל אדם כל היום כולו".

ג

התפלה מבקשת מהנשמה את תפקידה, כשעברו ימים ושנים בלא תפלה בכונה, מתקבצים בלב אבני-נגף רבים, שמרגישים על ידם כבדות-רוח פנימית, וכשרוח הטוב חוזר, ומתנת התפלה נתנת ממרומים, הולכים בכל תפלה ומתפנים אותם המכשולים, והסיכורים הרבים, אשר נקבצו בנחל הנובע של נשמת החיים העליונה, הולכים וסרים, ועם אותה העליה הנשמית, שהיא עולה בכל תפלה ביחש לערך זמנה, אתוים ידועים באים בתור מרפא את חסרון העכר; אמנם לא בבת אחת נמנה החסרון, אבל הולך הוא ומתמלא, והצוהר של התפלה הולך ומגלה את אורותיו.

התפלה המתחדדת של הנשמה
מאת הרב יוסף קארו
מס' 6

ממלא בחלי עזבים. המספיקים אשר התענוגו אצילות עולמים. מתאגדים יחד. והיו למקור ברכה לגברי אהבת עולם ואהבה רבה וברכה ושלוה לכל היקום. ותפלת ישראל בהנשאה למרום הקודש. בהרכוח בארץ חמדת עולמים. ובמרום מרון מקדש אלוהי עולם. אוזן כל המעשים. ב"ה שטפי מזרים עובדים בכל עולמים. נשמות מרובבות מתחישות ביון של מעלה. והאידיאלים העליונים מתנשאים בציאות קדושה. והנבדד העליון מתברך עדי עד. ברך כבוד ד' ממקומו.

התפלה היא לנו ועולם כולו. הכרח גמור. וגם מענוג היותר כשר שבתענוגים. גלי הנשמה שלנו הולכים ושופים. הנו הפצים מעצמנו ומתקלם שלמות כואת שאין המציאות המוגבלת יכולה לתן לנו ומתוך כך הנו מוצאים את עצמנו שרויים בצריה גדולה. שדאכונה יכול להעביר אותנו על דעתנו ועל דעת קוננו. אבל קודם שיעבור זמן גדול. שיעל שרטון זה להתגלם בקרבנו הנו באים ומתמללים. שוטפים אנו לאת שיחנו ומתנשאים אנחנו לעולם של מציאות שלם בתכלית השלמות. ואנו נעשת עולמנו הפנימי באמת שלם בתכלית השלמות. ורצונו מתגלגל נחת. ואורו תושקל שהכרעתנו הפנימית פועלת על המציאות. שאם פניאיתנו היא אחת מתליקה. מכריע גם את כל העולם כולו לכף זכות.

התפלה היא האידיאל של כל עולמים. כל הזיהי כולה למקור חיות היא עורגת. כל צמח וכל שית. כל גרגר חול וכל רגב אדמה. כל אשר בו חיים נגלים ומל אשר בו חיים כמוסים. כל קטני היצירה וכל גדוליה. שתקי מעל ושפתי קודש. כל המרטיות שכלל יש. וכל כללותו. הכל הזמה שואף. עורג ושוקק לזמרת שלמות מקורו העליון. הזוי הקודש. הטבור והכביר. והאדם סופג את מל השקיות חללו בכל עת. ובכל שעה. והוא מתרומם ומתעלה בתשוקת קדשו. והוא חור העילוי לתשוקות רוממות-אל אלה בתפלה. המכה גלי אורו. ויוצאת מוושט עוז בתגין שיה קדשה למרדכי אל. מרומם הוא האדם בתפלה את כל חוצרו. מאחד הוא עמו את כל היש. מעלה את הכל. מרומם את הכל למקור חצרו. ומקור חצרו.

התפלה היא מוציאה אל הפעל והאור. אל החיים הגמורים. את הנכנס בתמונת הנשמה. וכפי מדת טהרתו הפנימית של האדם. כה גדולה היא פעולת ההושפה של התפלה בהיות יוצא ממעמקי הרצון הפנימי שלו. בהיותו פונה אל מקור חיי כל הנשמות וכל העולמים. גדולה ונפלאה היא פעולת כתיבו על החיים. המלה הנגזרת. אור גדול שופע עמה. מאוצרות גנוים של חיים עשירים ומשופעים בעשרם היא לקוחה. וכפי אותה המדה של החיריה הפנימית שלה. ככה גדולה היא התעופה הארדית שהיא מגלה. מוחה ומלידה. בירור הכיטוי מברר סרטי האורה. מגשם את המציאות בחפץ ברור ומסומן. והדברים הולכים ונעשים. ואי-אפשר לתפלה שלא תעשה את רישומה. אם היא פועלת את פעולתה ע"ש המטרה הפרטית המסיימה שלה. או מסבבת דרכים רבים ומסובכים. — אלה הם מפלאות תמים דעים; אבל בכל אופן בניו עולם מלא מתגלה בתפלה. בין באותה הקבועה ומסודרת ושונה לכל נפש. בין באותה הפרטית הנובעת ממעמקי לבב כל יחיד ומל ציבור. לפי מצביו וצרכיו. יחד עם כל התכונות העולמיות. העליונות והחתונות. עם כל ההשתלמות המעשית והחברתית. השכלית והמלאכותית. שהאדם הולך ומשתלם בהם. ומגיע באופן משופר להרחבת חיייו והתעמתם. והעולם מסתדר בתצונותיו. ובאפנים ידועים גם במנימיותו. תכא בראש כולם אותה ההסדרה הפנימית. ראש כל הגורמים לכל המאויים. — התפלה שתוסף לזון כח ועצמה לכל. המתעפות החיים. לכל התכסוים והתבותיים ושכלוליהם. ובבהירות ידע האדם לכוון את המניות של התפלה ושל המעשה. ושל החללותם זה כזה. כפי כיתוי בית תפלה יקרא לכל העמים.

התפלה היא מעמקת בנו את ההרגשה העליונה הקדושה. שהיא התמצית של ספיגת אור חי העולמים שבנשמתנו. והיא זורעת בנו אורות קדושים מצמיחים פרי ישועה. ולא לנו האישים הבודדים. בתור פרטיותנו. לבד. אלא כל מה שהתפלה עושה היא עושה בעדנו ועמנו כיתושנו לכל איש כולו. לכל החיים והמציאות. לכל ערכיהם. העבר. העתיד. וההיה. ומה נפלאא החופעות. מה נשגבו ההתמציות. ההולכות ומתגברות מכל תפלה. אפילו כשהיא עראית פרטית ומבודדה. וק"ו כשהיא קבועה. כללית והכרתית. היא נוכעת מהמעין האלוהי העליון שכל המרום והקדוש. כל תגשא ותגשבו. בו כלולים ומגונו נובעים. ואילו היא שבה בארירות כה. בוה"ו וכוונתו מלא קודש קדושה. ומטיחה זיה ברכה במעין החיים. מסרעפת היא את עץ חושינו טו"ו ומסאירות את ענטינו. מלגיו אשר ישקונו מתחברים אלו באלו. וישועה. בוכטו נשויטו. שטן אחד מלא זיו והנהיה.